

Erdélyben jártunk!

Rendkívül izgalmas tanulmányi kiránduláson vehettünk részt (44 tanuló és 4 kísérő tanár) szeptember 18-20. között a Határtalanul pályázaton elnyert 1 869 608 forintos támogatásnak köszönhetően. A háromnapos kirándulás során rengeteg élménnyel gazdagodtunk, miközben Bethlen

Gábor nyomát kutattuk a történelmi városokban a közel 1000 kilométeres utunkon. Bár volt idegenvezetőnk is, Németh János tanár bácsi több érdekességet tudott mesélni nekünk a különböző helyszínek múltjáról, egykori királyainkról, fejedelmeinkről, így történelmi tudásunk jelentősen gyarapodhatott az utazásunk alatt.

Az első nap Nagyváradon tettünk villámlátogatást. Megnéztük a Kanonok-sort, a római katolikus székesegyházat, itt őrzik Szent László hermáját. Átsétáltunk a Nagyvárad egyik jelképének számító Fekete Sas Palota épületén és a Sebes-Körös hídján is, láttuk az Állami Színházat, ahol a magyar nyelvű Szigligeti Színház is működik. Később a színes kínálatú ajándékboltban lehetőségünk volt a

vásárlásra is.

Ezután megálltunk az 582 méteres magas Király-hágónál, melyet Erdély kapujának is neveznek. Mások visszajelzése és az én véleményem szerint is a legszebb hely volt azok közül, ahol jártunk. Gyönyörű képek készítésére volt itt lehetőségünk.

Kolozsváron meglátogattuk a partneriskolánkat, a Báthory István Elméleti Líceumot, ahol a könyvtáros mutatta be az iskolát, mesélt az intézmény múltjáról és jelenéről, mi pedig apró ajándékokkal köszöntük meg a szívélyes fogadtatást. A névadó szobra előtt és a könyvtárban csoportképpel örökítettük meg, hogy itt jártunk. Majd megnéztük a Szent Mihály-templomot, Erdély második legnagyobb templomát, ahol Bethlen Gábort erdélyi fejedelemmé választották. Az előtte található

Mátyás-emlékmű arról nevezetes, hogy alkotója, Fadrusz János elnyerte érte az 1896-os párizsi világkiállítás nagydíját. A híres szobor előtt ismét közös fotó készült. Ezután elsétáltunk Mátyás király szülőházához, Kolozsvár legrégebbi emeletes házához, itt született 1443-ban Mátyás király. A Házsongrádi temetőben (Európa legrégebbi köztemetőjében) meglepődtünk, mennyi híres embert temettek ide, illetve azon, hogy minden magyar sír mellé egy román sír is került. Kolozsvári városnézésünket a Farkas utcai református templom zárta, ebben a híres gótikus egyhajós csarnoktemplomban iktatták be a református püspököket. A templom idegenvezetője sok érdekességet mesélt az épület történetéről. A templom előtt ismerős szobrot láttunk, hiszen rajzórán tanultunk Kolozsvári Márton és György Szent György lovas szobráról.

A napot Magyarlónán zártuk. Először a csoport közösen megvacsorázott a Vén Malom vendégházban. Számunkra különleges, érdekes, új ízeket kóstolhattunk itt, amik nem nyerték el mindenkinek a tetszését. Majd magánházaknál lettünk kisebb csoportokban elszállásolva. Szállásadóink rendkívül figyelmesek, segítőkészek és barátságosak voltak hozzánk. Reggel családi hangulatban reggeliztünk meg, és az izgalmas este emlékeivel indultunk neki az új napnak. A házaktól a buszig érve döbbszünk rá, hogy mennyivel hidegebbek itt a reggelek, mint nálunk, és mennyire hozzá vannak szokva az ott élők ehhez a csípős reggeli időjáráshoz.

A második nap első utunk a tordai sóbányába vezetett. Mire lelépcsőztünk a bánya aljára, a héten elmaradt testnevelésórákat igen csak bepótoltuk, csaknem túl is teljesítettük magunkat. Itt ismét volt sok időnk arra, hogy elköltsük lejeinket a hosszú bazársoron. Torockón, a Székelykő lábánál meghúzódo szépséges faluban a gyönyörű tájról fantasztikus, festményszerű fényképeket készítettünk.

Torockószentgyörgy várának romjait csak távolról csodáltunk meg, mert a túra során kissé eltévedtünk. Azt hiszem, egy kicsivel közelebb kerültünk tanárainkhoz, hiszen nem csak mi nem tudtuk, hol is vagyunk

pontosan, és merre is kell menni, de még ők sem. Mindenféle patakon és kisebb tavakon keresztül gázoltunk, mire távolról láttuk a várat. Végül is célt értünk, mert a hosszú sétát követően gyönyörű kilátásban volt részünk.

Nagyenyeden a híres Bethlen Gábor Kollégiumot néztük meg, amelyet még maga a fejedelem alapított. Majd az Árpád-korból származó Vártemplom előtt álltunk meg egy kis nézelődésre, csoportkép készítésére. Betértünk a helyi Penny Marketbe is, ahol azt tapasztaltuk, hogy az árukínálat nagyon hasonlít a hazaihoz. Nagyenyedi szállásunk, a Svájci Ház meg sem közelítette az első napit, de legalább a táj gyönyörű volt. Vacsora után ismét egy csapatként tölthettük az estét, jártuk be egymás szobáit, és fedeztük fel, ki hol is alszik este.

A harmadik napunk gyulafehérvári városnézéssel kezdődött. Láttuk a várat, a Szent Mihály-székesegyházat, itt van eltemetve Hunyadi János és László. Aztán egyórás út után megérkeztünk Vajdahunyad várához. A hosszú út jó volt arra, hogy a két helyszín között aludni tudjunk a buszon, és ennek bizonyítékai is vannak az egymásról készült sunyi képeken. Vajdahunyad legismertebb tulajdonosai a Hunyadiak voltak, de Bethlen Gábor is jelentős átalakításokat végeztetett rajta. A következő megálló, Déva ismerős volt számunkra Kőműves Kelemen balladájából. Szerencsére nekünk a hegytetőre való feljutást nagyon megkönnyítette a sikló, aminek üvegekabinjáról nagyon szép volt a látvány az alattunk elterülő városra. A vár sok-sok tulajdonosa között ott találjuk Bethlen Gábor nevét is. Erdélyi körutunk utolsó állomása Arad volt, ahol a vértanúk emlékműve előtt Németh János tanár bácsi beszédet mondott, majd megkoszorúztuk az emlékoszlopot.

Jóval sötétedés után értünk haza, szüleink örültek, hogy végre újra láthatják „világlátott” csemetéiket. Köszönjük ezt a felejthetetlen élményt kedves tanárainknak! **Turóci Viktória Éva 8. c**